

Av og á fara hendingar fram um dagarnar, sum krevja av blaðfólki og fotografum, at tey bera seg skjótt at.

Soleiðis var eisini týs-dagin eftir døgurða, tá Sosialurin fekk fráboðan, at nú legði víkingaskipið Gaia inn á Kirkjubø um hálvgrum tvey tíðina.

Ragnar Thorseth, skipari á Gaiu skuldi handa Páll Patursson, bónda tey kvíðnu kúgvaggin, sum hann hevði við úr Noregi, til Føroya Bóndafelag.

Eisini Sissel Kyrkjebø var at hitta í Kirkjubø, frættu vit. Eitt filmsupp-tøkulið skuldi gera upp-tøkur av kendu songkvinnuni og víkingabátinum.

- Gamaní, vit høvdu nóg mikið at gera framman-undan, men slíka bráðfeingis innbjóðing kundu vit ikki lata fara framvið.

- Tað var ísakalt, men gott veður í Kirkjubø, tá víkingabáturin sást ikki í eygsjón, tá Sosialurin kom fram um hálvgrum tvey tíðina.

Ein frystur útvarpsmaður stóð á støðni, og sjón-varpið hevði sett upptøk-ólið upp, umboð fyrri Norðurlandahúsið og ein smágenta, umframt kirkjubø-fólk vóru eisini komin oman á støðna at frætta, hvat nú skuldi fara fram í bygðini.

Trell á áljósum degi

Tá víkingaskipið ikki var komið, vóru kanska stundir at heilsa uppá kendu songkvinnuna, og tað vardi ikki drúgvu tíð at leita hana upp.

Føroyingar bera orð fyrri at vera blíð fólk, og hvat er meira náttúrligt enn at bjóða gestunum vælkominn, tá vit hittast í túnum hjá Sölvu og Páll?

Tað gjørdur vit eisini, men Sissel Kyrkjebø og fylgisneytar hennara sóu út, sum vóru vit trell á áljósum degi.

Tað var harmiligt at verða skræddur frá telduni og mitt í blaðútgávuni, fyrri at fáa slíka viðferð! Vit vóru hóast alt biðin um at koma higar at hitta norsku gestimar.

Eisini Sissel Kyrkjebø tók móti landsmanni sínum Ragnar Thorseth. Tey skulu bæði vera við í sjónvarpsfilmi, sum skal siga frá ferð teirra í Føroyum. Føroyska vinnulívið og stovnar hava figgið filmin, sum væntandi skal gera Føroyar kendar í grannalondunum, og vekja áhugan at koma hendavegin at ferðast

Ilboð at hitta Sissel:

Bummtúrur í Kirkjubø

Eini ráð eru altíð, tá tú kemur til Kirkjubøar, og tað er at fara inn til bónda-hjúnini at fløva seg í biðitíðini. Ein kaffimunnur er altíð tøkur og gestablíðni er ein sjálfvylgja, halda vertimur. Henda dagin kom tað bert so mikið meira væl við.

Ótolni

Songkvinnan og umboðsmaðurin, saman við einum átta fólki komu eisini inn á gólvið, men tá tey sóu umboð Sosialsins og Dimmalætting sita á beinkinum, bakkaðu tey eftir hæli, og vildi sleppa sær burtur.

Ótolni trivist illa í slíkum umstøðum. Eg spurdi umboðsmannin, hvat skuldi fara fram?

- Jú, tey skuldu gera nakrar upptøkur við Sissel.

Uppá fyrispurning um, hvat filmurin snúi seg um, dráði maðurin, bakkaði eitt sindur meira eftir hæli, og helt, at tað mundi vera eitt slag av tónleikavideo.

Høvuðsleikarin var hor-

vin úr køkini beinanvegin, og mutt hoyrdist úr stovuni.

Mimmi úr Fuglafirði

Smágentan, sum stóð á støðni tá vit komu, sessaðist nú á bríkin. Hon var ógvuliga friðarlig og eingin tóktist at taka sær av henni. Eg spurdi tí, hvør hon var - um hon var úr Kirkjubø o.s.fr.

Tá kom fram, at hon var ein av "sjónleikarunum" í filminum um Sissel Kyrkjebø.

13 ára gamla Mimmi Larsen er limur í Fuglafjarðar Sangkóri, og í hesum sambandi var hon saman við aðrari vinkonu biðin um at vera við í filminum.

Hon gongur í 7. flokki og hevur fingið frí hesa vikuna, í sambandi við filmsupp-tøku og konsert saman við Sissel.

Filmsliðið byrjaði upp-tøkurnar fyrst í mai mánaða, og Mimmi var við í upptøkum, har hon gjørdi fimleik og sparkaði bólt saman við vinkonu síni í

Fuglafirði, spákaði í miðbýnum í Havn o.s.fr.

Í dag skuldi hon vera við í upptøku saman við Sissel, men eingin hevði sagt henni nágreiniliga, hvat skuldi fara fram.

Hóast norska fylgið var væl mannað við ljóð og ljósólki, filmsstjóra, upptøkufólki og PR-fólki, so hevði eingin hugsað um, hvussu ísakalt tað er at standa stillur bert líta løtu í føroyska summarvindi-num.

Bóndakonan veit ráðini

Nú kom sjúkrasystirin upp í bóndakonuna. Hon heldur at Sissal nýðist at lata seg væl í, um hon skal vera før fyrri at syngja á konsertum í vikuni.

Kvikliga finnur Sölva fram langar, ullintar undirbúksir og undirtroyggju, og so kemur Sissal gnisandi innar í køkina og sigur fylgi sínum frá, hvussu klæðini prika.

Blaðfólkini sita sum

Myndina tók Kalmar í gjár, tá Gaia sigldi inn og legði at í Kirkjubø. Tróndur Patursson listamaður tekur ímóti móti Ragnar Thorseth.

kánus, og burtur er songkvinnan.

Av og á gera eisini blaðfólk bummtúr, og fyrri mær at sigga verður Kirkjubøarferð mín ein sannur bummtúrur. Nú er klokkan so mikið, at bert góður arbeidstími er eftir av degnum, og einki er komið burturúr.

Víkingaskipið er nú komið í eygsjón, men líkt er til, at Sissel fer út í føroyskum báti, at taka móti Ragnar Thorseth og víkingaskipinum.

- Eg sleppi mær út um dyr, úr hugnaliga bóndakøkin og oman á støðna.

Fotografurin er eisini farin út við báti at taka myndir. Hann hevur heldur ein roktúr í mun til mín bummtúr, og neyvan er nakar skapningur her, sum tímir at flyta meg til Havnar, í øllum hesum hóvastákinum. Eg eri ikki í egnum bili, so nú ery góð ráð dýr!

Fleksnes

Stjórin í Norðurlandahúsinum skilir trupulleikar mínar og bjóðar sær til at koyra meg til Havnar, og takksom eri eg.

Eg kann ikki lata vera við at hugsa um, at Sissel Kyrkjebø og herlið hennara koma úr landinum, sum vit m.a. nógv kenna frá Fleksnes og hansara verð.

Eg hugsi eisini, at blaðfólk kunnu haldast fyrri gjøldur, og um henda amerikanska PR-háttur, sum umboðmaður 21 ára

gomlu Sissel Kyrkjebø setur í verk. Hevur hann ikki skilt, at munur er á danskum, norskum og svensktum "Se & Hør" blaðfólki og øðrum starvsfeløgum?

Satt er tað, at Sissel Kyrkjebø hevur framúr góða rødd, men at lítu ella einki er at frætta um sangleiklut hennara í fjøllmiðlunum, men heldur um gøtur her og har, sum persónurin Sissel og umboðsmaður hennara áttu at fingið staðfest ella skúgva til vikis.

Bara hon ikki kødnar

Eg hugsi at trupulleikin hjá hesum umboðsliði úr Noregi er, at tey als ikki hava gjørt sær greitt, at talan er um eina blaðungu gentu, sum júst er í ferð við at finna sær fótafesúð innan sangheimin, og als ikki um eina "dallas-prinsessu," so sum teir royna at geva fjøllmiðlum og blaðfólki eina gjørdar mynd av.

- Eisini blaðfólk kunnu hava eitt mark, har tey ikki longur vilja luttaka, hóast veruleikin ikki er so vakur, sum myndirnar vísa.

Tí nýðast fólkini, sum stýra listavinnuni at gera sær greitt, hvat tað er tey vilja vinna gull burturúr.

Dagny

